Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2021/2179(INI)

8.2.2022

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie planu działania UE na rzecz gospodarki społecznej
(2021/2179(INI))

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Sprawozdawca: Jordi Cañas

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

UZASADNIENIE 10

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie planu działania UE na rzecz gospodarki społecznej
(2021/2179(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Europejski filar praw socjalnych,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 grudnia 2021 r. pt. „Budowanie gospodarki służącej ludziom: plan działania na rzecz gospodarki społecznej” (COM(2021)0778),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2021 r. pt. „Unia równości: Strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030” (COM(2021)0101),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2021 r. pt. „Koordynacja polityki gospodarczej w 2021 r.: przezwyciężenie COVID-19, wspieranie odbudowy i modernizacja naszej gospodarki” (COM(2021)0500),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. pt. „Przyszli liderzy Europy: inicjatywa na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up” (COM(2016)0733),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 października 2011 r. pt. „Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej – budowanie ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji” (COM(2011)0682),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lutego 2004 r. w sprawie propagowania spółdzielni w Europie (COM(2004)0018),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych[1],

– uwzględniając Zobowiązanie społeczne z Porto, podpisane przez portugalską prezydencję Rady, przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz przedstawicieli partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego,

– uwzględniając deklarację z Porto z dnia 8 maja 2021 r., zatwierdzoną przez Radę Europejską,

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 7 grudnia 2015 r. zatytułowane „Propagowanie gospodarki społecznej jako siły napędowej rozwoju gospodarczego i społecznego w Europie”,

– uwzględniając swoje stanowisko w pierwszym czytaniu z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady

[1] Dz.U. L 094 z 28.3.2014, s. 65.

ustanawiającego Europejski Fundusz Społeczny Plus (ESF+)[2],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie starzenia się Starego Kontynentu – możliwości i wyzwania po roku 2020 związane z polityką dotyczącą starzenia się społeczeństwa[3],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2018 r. w sprawie roli partycypacji finansowej pracowników w tworzeniu miejsc pracy i reaktywizacji bezrobotnych[4],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2018 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie statutu przedsiębiorstw społecznych i przedsiębiorstw gospodarki solidarnej[5],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2015 r. w sprawie przedsiębiorczości społecznej i innowacji społecznych w zwalczaniu bezrobocia[6],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie wkładu spółdzielni w walkę z kryzysem[7],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie statutu fundacji europejskiej[8],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie statutu europejskiego towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych[9],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej – budowania ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji[10],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej[11],

– uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 19 stycznia 2022 r. pt. „Innowacyjne narzędzia finansowe – przedsiębiorstwa o oddziaływaniu społecznym”,

– uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 1 lipca 2021 r. pt. „Plan działania na rzecz gospodarki społecznej” (CDR 5860/2020),

– uwzględniając informator polityczny Komisji Europejskiej i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z 2022 r. w sprawie maksymalnego wykorzystania

[2] Dz.U. C 116 z 31.3.2021, s. 162.
[3] Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0347.
[4] Dz.U. C 345 z 16.10.2020, s. 2.
[5] Dz.U. C 118 z 8.4.2020, s. 145.
[6] Dz.U. C 316 z 22.9.2017, s. 224.
[7] Dz.U. C 75 z 26.2.2016, s. 34.
[8] Dz.U. C 75 z 26.2.2016, s. 11.
[9] Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 111.
[10] Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 42.
[11] Dz.U. C 76E z 25.3.2010, s. 16.

wkładu gospodarki społecznej w gospodarkę o obiegu zamkniętym,

– uwzględniając wytyczne dla samorządów lokalnych w sprawie polityki na rzecz gospodarki społecznej i gospodarki solidarnej opublikowane przez Instytut Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozwojem Społecznym w 2021 r.,

– uwzględniając art. 54 Regulaminu,

– uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rozwoju Regionalnego,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A9-0000/2022),

A. mając na uwadze, że gospodarka społeczna obejmuje różne rodzaje podmiotów prywatnych niezależnych od władz publicznych, takich jak spółdzielnie, towarzystwa wzajemnej pomocy, stowarzyszenia (w tym organizacje charytatywne), fundacje, przedsiębiorstwa społeczne i inne formy prawne, które charakteryzują się różnymi zasadami działania i organizacji oraz posiadają cechy takie jak pierwszeństwo ludzi oraz celu społecznego przed zyskiem, reinwestowanie większości zysków/nadwyżek oraz demokratyczne lub partycypacyjne zarządzanie;

B. mając na uwadze, że gospodarka społeczna odegrała istotną rolę w łagodzeniu i eliminacji krótko- i długoterminowych skutków wywieranych przez COVID-19 na rynek społeczny, społeczeństwo i gospodarkę UE oraz była siłą napędową i przyczyniła się do odporności społecznej i gospodarczej dzięki długoterminowej orientacji modelu biznesowego w ramach europejskiego filaru oraz dzięki charakterowi praw socjalnych, celom i działaniom gospodarki społecznej[12];

C. mając na uwadze, że organizacje społeczne mają długą historię w większości państw członkowskich, których przeważająca część przyjęła szczegółowe przepisy w tej dziedzinie, i zdobyły pozycję kluczowych podmiotów rynkowych;

1. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji na rzecz gospodarki społecznej, określone w nim zasady przewodnie określające gospodarkę społeczną, bodziec polityczny, który plan ten zapewnia dla jej rozwoju, oraz bogactwo zapowiedzianych w nim środków;

2. uważa jednak, że należy określić konkretne środki i środki następcze, aby osiągnąć wszystkie cele, oraz uszczegółowić wzajemne powiązania między środkami; uważa, że konieczne jest ustalenie kalendarza wszystkich działań uwzględnionych w tym planie działania, aby pomóc odpowiednim organom przy jego wdrażaniu;

3. wzywa Komisję i państwa członkowskie, a także władze regionalne i lokalne do włączenia wymiaru gospodarki społecznej do głównego nurtu odpowiednich strategii politycznych, programów i praktyk;

4. ponawia swój apel[13] o uznanie zasady „najpierw myśl na małą skalę” za wiodącą zasadę przy opracowywaniu przyszłego prawodawstwa i przyjmowaniu strategii politycznych,

[12] OECD (2020), Social economy and the COVID-19 crisis: current and future roles [Gospodarka społeczna a kryzys związany z COVID-19 – obecna i przyszła rola].
[13] M.in. w rezolucji z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie nowej strategii dla europejskich MŚP oraz rezolucji z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie europejskiej sprawności regulacyjnej i zasady pomocniczości.

tak aby ekosystem Unii stał się bardziej konkurencyjny i wspierał mikro-, małe i średnie organizacje zarówno w ramach gospodarki społecznej, jak i poza nią;

Tworzenie otoczenia sprzyjającego funkcjonowaniu gospodarki społecznej

5. przypomina państwom członkowskim, że dyrektywa w sprawie zamówień publicznych (dyrektywa 2014/24/UE) umożliwia instytucjom zamawiającym korzystanie z zamówień publicznych do realizacji celów środowiskowych i społecznych, a w szczególności umożliwia stosowanie procedur dotyczących zamówień zastrzeżonych w przypadku organizacji, których głównym celem jest integracja osób z niepełnosprawnościami lub innych grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy; zachęca władze publiczne do uznania społecznie i ekologicznie odpowiedzialnych zamówień publicznych za inwestycję w tkankę społeczno-gospodarczą o ogromnym potencjale łączenia celów społecznych i konkurencyjnych;

6. zachęca państwa członkowskie do systematycznego przyjmowania strategii mających na celu rozwój społecznie odpowiedzialnych zamówień publicznych, by w ten sposób stworzyć powiązanie między świadczeniem usług i dostawą produktów a wkładem w cele społeczne w różnych obszarach polityki; uważa, że transpozycji dyrektywy w sprawie zamówień publicznych muszą towarzyszyć inicjatywy mające na celu zwiększenie wiedzy na temat związku między wydatkami publicznymi a ich wkładem w osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju oraz budowanie zdolności wśród urzędników zajmujących się zamówieniami publicznymi i organizacji społecznych; zachęca urzędników zajmujących się zamówieniami publicznymi do przeprowadzenia konsultacji przedrynkowych przed opracowaniem dokumentacji przetargowej w celu lepszego zrozumienia istniejących potrzeb oraz sposobów, w jakie organizacje społeczne mogą je zaspokoić;

7. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy istniejące w państwach członkowskich, które mają na celu zapewnienie pracownikom zainteresowanym procesem wykupu i spółdzielniom powstałym w wyniku wykupu pracowniczego doradztwa prawnego, wsparcia finansowego, pomocy w przygotowaniu biznesplanów, danych potrzebnych inwestorom zewnętrznym i struktur wsparcia biznesu; zachęca państwa członkowskie do uwzględnienia tego tematu w zaleceniach Rady w 2023 r. w celu dalszego wspierania tych inicjatyw na szczeblu regionalnym i krajowym;

8. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane sprawozdanie w sprawie możliwego rozszerzenia unijnej taksonomii zrównoważonych finansów o cele społeczne; uważa, że taksonomia UE musi obejmować czynniki społeczne bez tworzenia nadmiernie nieproporcjonalnych obciążeń dla przedsiębiorstw, ponieważ może być bodźcem do inwestycji w dziedzinie gospodarki społecznej;

9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia partnerstw na rzecz budowania zdolności i formalnych porozumień z sieciami gospodarki społecznej, aby zapewnić organizacjom społecznym usługi doradcze, takie jak dostosowany do potrzeb mentoring i coaching, finansowanie budowania zdolności, szkolenia i edukacja, usługi inkubacji i tworzenie sieci w celu budowania zdolności;

10. podkreśla kluczową rolę, jaką w opracowywaniu i zwiększaniu skali projektów gospodarki społecznej mogą odgrywać nowe technologie, oraz znaczenie przyznania

przedsiębiorcom społecznym pierwszeństwa w dostępie do programów szkoleniowych w zakresie umiejętności cyfrowych i zaawansowanych technologii, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, a także wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania, w jaki sposób przedsiębiorstwa głównego nurtu i organizacje społeczne mogą współpracować w tym zakresie;

11. za godne ubolewania uważa to, że organizacje społeczne nie występują w takim samym stopniu jak bardziej konwencjonalne przedsiębiorstwa w programach nauczania edukacji szkolnej głównego nurtu i szkolnictwa wyższego, jeśli chodzi o naukę przedsiębiorczości i edukację biznesową[14]; w związku z tym zwraca się do organów reprezentujących ten sektor i odpowiednich władz publicznych, aby we współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami dokonały przeglądu i oceny programów nauczania oraz przedstawiły zalecenia programowe dla instytucji akademickich;

Wykorzystanie pełnego potencjału instrumentów UE do rozwoju gospodarki społecznej

12. odnotowuje możliwości wspierania gospodarki społecznej oferowane w ramach InvestEU; wzywa Komisję i partnerów wykonawczych do opracowania produktów finansowych dostosowanych do potrzeb przedsiębiorstw społecznych w ramach segmentu „Inwestycje społeczne i umiejętności” oraz do przeznaczenia wystarczających zasobów na te produkty; zauważa, że należy opracować solidne kryteria kwalifikowalności w celu ukierunkowania się na pośredników finansowych, którzy w szczególności wspierają gospodarkę społeczną, i uważa, że usługi doradcze powinny być udostępniane w ramach Centrum Doradztwa InvestEU, aby zmaksymalizować potencjał tych pośredników finansowych do korzystania z programu InvestEU; wzywa Komisję do dopilnowania, aby inne produkty finansowe w ramach InvestEU, takie jak te skierowane do MŚP, były udostępniane organizacjom społecznym, z których większość to mikro-, małe i średnie organizacje;

13. zwraca się do Komisji, aby przy okazji kolejnego przeglądu ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych (GBER) odpowiednio uwzględniła szczególne potrzeby organizacji społecznych związane z dostępem do finansowania i rozwojem rynku, zwiększyła rolę pomocy państwa w promowaniu rekrutacji pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, zwłaszcza w kontekście odbudowy po pandemii COVID-19, oraz po konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami zbadała różne opcje oparte na dowodach w celu wsparcia rozwoju organizacji społecznych;

14. z zadowoleniem przyjmuje wykorzystanie ukierunkowanego finansowania UE na projekty mające na celu rozwój i umożliwienie praktyki przenoszenia własności przedsiębiorstw na ich pracowników, a tym samym umożliwienie ciągłości działalności, w tym poprzez przejęcie przez spółdzielnię pracowniczą[15];

[14] Eurofound (2019), Labour market change. Cooperatives and social enterprises: work and employment in selected countries [Zmiana na rynku pracy. Spółdzielnie i przedsiębiorstwa społeczne – praca i zatrudnienie w wybranych krajach].

[15] Na przykład „Innowacyjne modele przenoszenia własności małych i średnich przedsiębiorstw w regionie Morza Bałtyckiego” w ramach Interreg, wykorzystanie środków z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) oraz programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI), projekty pilotażowe Parlamentu Europejskiego, „Przeniesienie własności do spółdzielni” i „Ratowanie miejsc pracy”.

W kierunku skutecznej realizacji planu działania na rzecz gospodarki społecznej

15. z ogromnym zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie warunków ramowych gospodarki społecznej, które ma zostać zatwierdzone w 2023 r.; uważa, że powinno ono służyć jako wyznacznik wzmacniający ramy prawne i polityczne gospodarki społecznej, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których ekosystem gospodarki społecznej jest słabiej rozwinięty, oraz że należy w nim wyraźnie podkreślić instrumenty wsparcia udostępniane przez UE i zapewnić wytyczne w odniesieniu do konkretnych strategii politycznych, takich jak zamówienia publiczne, polityka zatrudnienia i polityka społeczna, system podatkowy, edukacja, umiejętności i szkolenia, oraz położyć nacisk na znaczenie powiązania gospodarki o obiegu zamkniętym z programami gospodarki społecznej;

16. za godne ubolewania uważa to, że apele Parlamentu skierowane w przeszłości do Komisji, dotyczące przedłożenia wniosków umożliwiających towarzystwom ubezpieczeń wzajemnych, stowarzyszeniom i fundacjom działanie na skalę europejską i transgraniczną, nie doprowadziły do żadnych zmian ustawodawczych, co podważa europejski model społeczny i utrudnia ukończenie procesu tworzenia jednolitego rynku; w świetle możliwości, jakie stwarza plan działania na rzecz gospodarki społecznej, a także działań komitetu monitorującego ds. deklaracji luksemburskiej, w skład którego wchodzi większość państw członkowskich, proponuje dokonanie analizy wzmocnionej współpracy jako narzędzia do przezwyciężenia wspomnianego, utrzymującego się od dziesięcioleci impasu;

17. zauważa, że wykorzystanie pełnego potencjału sektora gospodarki społecznej do tego, by sprostać wyzwaniom społeczno-gospodarczym, wymaga jasnego określenia priorytetów społecznych przez władze publiczne; podkreśla, że projekty gospodarki społecznej zasadniczo wymagają ścisłego partnerstwa z podmiotami publicznymi, i wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do opracowania – w przewidzianych na szczeblu UE ramach zarządzania makroekonomicznego – strategii inwestycji społecznych, w której jasno określono by priorytety społeczne i która mogłaby stanowić ramy współpracy między władzami publicznymi a organizacjami społecznymi;

18. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane rozpoczęcie nowego badania mającego na celu zebranie jakościowych i ilościowych informacji na temat gospodarki społecznej we wszystkich państwach członkowskich; zauważa, że należy wygenerować szczegółowe, znormalizowane, porównywalne i wiarygodne dane na temat skali i wpływu gospodarki społecznej, aby ułatwić podejmowanie decyzji politycznych opartych na dowodach, zapewnić trwałość rozwoju gospodarki społecznej w przyszłości oraz przyczynić się do osiągnięcia unijnych celów gospodarczych i społecznych;

19. wzywa państwa członkowskie do wyznaczenia koordynatorów ds. gospodarki społecznej i utworzenia lokalnych punktów kontaktowych ds. gospodarki społecznej w celu ułatwienia dostępu do finansowania, w tym do funduszy UE;

20. wzywa Komisję do powołania grupy zadaniowej ds. wdrażania planu działania na rzecz gospodarki społecznej oraz do rozpowszechniania informacji na temat jej składu i harmonogramu działań;

°

° °

21. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

W Europie gospodarka społeczna była historycznie postrzegana jako narzędzie do rozwiązywania problemów niedoskonałości rynku i państwa. Jednak w ciągu ostatnich dwóch dziesięcioleci poszerzył się sposób pojmowania tego, na czym gospodarka ta polega.[1] Dowiedziono, że gospodarka społeczna przyczynia się do spójności społecznej i rozwijania poczucia wspólnoty i kapitału społecznego[2], a także pomaga sprostać kluczowym wyzwaniom społecznym, takim jak kwestie środowiskowe, suwerenność żywnościowa oraz zapewnienie dostępnej i wysokiej jakości opieki i opieki zdrowotnej.[3] Podczas pandemii COVID-19 gospodarka społeczna wykazała również swoje mocne strony i zdolność do przyczyniania się do rozwoju gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji. Ponadto okazało się również, jak zmniejsza ona nierówności społeczne i ekonomiczne oraz ożywia społeczności lokalne, w których organizacje te są głęboko zakorzenione.

Na szczeblu międzynarodowym podjęto wysiłki, aby lepiej zrozumieć i uwidocznić pełen zakres korzyści, które gospodarce i społeczeństwu może przynieść gospodarka społeczna. Jako przykład można podać utworzenie dziesięć lat temu Międzyagencyjnej Grupy Zadaniowej ds. Gospodarki Społecznej i Solidarnej przez Organizację Narodów Zjednoczonych, aby „ponownie przemyśleć rozwój w następstwie wielu kryzysów oraz w kontekście Agendy rozwoju po 2015 roku, [w której] poświęcono niewystarczającą uwagę" gospodarce społecznej[4].

Gospodarka społeczna staje się zatem w coraz większym stopniu uznawana za inny sposób organizacji gospodarki lub, jak ujął to Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych, „za alternatywny model wzrostu mający na celu znalezienie nowej równowagi między efektywnością ekonomiczną a odpornością społeczną i środowiskową (…). [G]ospodarka społeczna i solidarna wspiera dynamikę gospodarczą, ochronę socjalną i ochronę środowiska oraz upodmiotowienie społeczno-polityczne"[5].

Oprócz wysiłków Organizacji Narodów Zjednoczonych[6] także Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) uznała wkład gospodarki społecznej i innowacji społecznych w tworzenie kreatywnych i zrównoważonych gospodarek i społeczeństw bardziej sprzyjających włączeniu społecznemu oraz w 2020 r. zainicjowała globalną akcję

---

[1] Gorgi Krlev, Giulio Pasi, Dominika Wruk i Marika Bernhard (2021), „Reconceptualizing the Social Economy" [Zmiana koncepcji gospodarki społecznej], Stanford Social Innovation Review.
[2] *Tamże*.
[3] Bénédicte Fonteneau i Ignace Pollet (red.), (2019), The contribution of the social and solidarity economy and social finance to the future of work [Wkład gospodarki społecznej i solidarnej oraz finansowania socjalnego w przyszłość pracy], Międzynarodowe Biuro Pracy, Genewa.
[4] https://unsse.org/about/
[5] Sprawozdanie Sekretarza Generalnego (2021), "Socially just transition towards sustainable development: the role of digital technologies on social development and well-being of all" [Sprawiedliwa społecznie transformacja w kierunku zrównoważonego rozwoju – rola technologii cyfrowych w rozwoju społecznym i zapewnieniu powszechnego dobrobytu], Komisja Rozwoju Społecznego, 8–17 lutego 2021 r., Organizacja Narodów Zjednoczonych.
[6] Warto wspomnieć, że w ramach całego systemu ONZ Międzynarodowa Organizacja Pracy wybrała temat godnej pracy oraz gospodarki społecznej i solidarnej do dyskusji na 110. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy, zaplanowanej na 2022 rok.

„Promowanie ekosystemów gospodarki społecznej i solidarnej”. W ramach tego projektu wspierany będzie rozwój i umiędzynarodowienie gospodarki społecznej we wszystkich państwach UE, a także w Brazylii, Kanadzie, Indiach, Korei, Meksyku i Stanach Zjednoczonych Ameryki.

W tym bardzo korzystnym kontekście Komisja Europejska przyjęła w dniu 9 grudnia 2021 r. długo oczekiwany plan działania na rzecz gospodarki społecznej. Plan działania opiera się na doświadczeniach z dziesięcioleci pracy instytucji UE, państw członkowskich oraz odpowiednich zainteresowanych stron i ekspertów w tej dziedzinie. W planie tym po raz kolejny dostrzeżono potencjał transformacyjny gospodarki społecznej oraz jej podejście do gospodarki, które koncentruje na ludziach i jest wrażliwe na kwestię ochrony naszej planety.

W ramach przygotowań do sporządzenia niniejszego sprawozdania z własnej inicjatywy sprawozdawca zorganizował szeroko zakrojone konsultacje z przedstawicielami Grupy Zadaniowej ONZ, Międzynarodowej Organizacji Pracy, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów, państw członkowskich i przedstawicielami regionalnymi, a także przedstawicielami środowisk akademickich. Opinie na temat planu działania na rzecz gospodarki społecznej były na ogół pozytywne. Sprawozdawca gratuluje Komisji wykonanej pracy. Jak zauważono w rozmowach z wyżej wymienionymi podmiotami, nadal jednak istnieje pole do uzupełnienia tekstu oraz ułatwienia zrozumienia i uznania gospodarki społecznej, pobudzenia jej rozwoju i podjęcia kroków zmierzających do skutecznej realizacji planu działania UE.

Na podstawie wspomnianych konsultacji, obecnego konsensusu instytucjonalnego i istniejących dokumentów (w tym pochodzących od samego Parlamentu) oraz badań najlepszych praktyk w dziedzinie gospodarek społecznych z różnych regionów i krajów UE niniejsze sprawozdanie ma trzy cele. Po pierwsze, powinno odegrać swoją rolę w tworzeniu warunków sprzyjających funkcjonowaniu gospodarki społecznej. Po drugie, zbadano w nim lepsze sposoby wykorzystania pełnego potencjału gospodarki społecznej, a po trzecie – odpowiedziano na kluczowe pytanie: jak można skutecznie wdrożyć plan działania? Sprawozdawca ma nadzieję, że dzięki odniesieniu się do tych kwestii praca Parlamentu Europejskiego nad tym sprawozdaniem pomoże w rozwoju gospodarki społecznej w nadchodzącym dziesięcioleciu.